टीटच् टीट-नासिकानतार्धे तिखतः वृप्रस्नेषात् न टित् अनी-[वार्केग्यः । दात्तः । अवटीटम् । टेख्यन् एख्य खार्चे तिह्नतः वृद्धिः आशुदात्तः व्हियां ङीप्। द्यण् य-देवतार्थे तिह्नतः अादिष्टिह्नः स्तियां छीए । सौस्यस्। क्या(ल) यु-अन भगार्थे तिद्वतः तुडागमः स्तियां डोप्

जित्त्वे पूर्व्वोदासः । सायन्तनः चिरन्तनः।

ठ ठ-इक खार्च तिद्वतः न ठित्। देवदत्त एव देविकः दक्तिकः । ठक् उ-दक अपत्यादार्थे तिद्वतः आदिहितः अनोदासः स्तियां ङीप्। रैवितिकः रौचिनिकः। **उच्** ठ-दक चतुरर्थां तद्वितः अनोदात्तः। असदिकः।

ठञ् ठ-दकदम्, उम्, उ, ऋ, दलसात् परः क, भवादाची तिस्तः स्तियां ङीष् आद्युदासः । दैनिकः नैशिकः धैनुकम् पेतकम् । **ठन् ठ-इक म**त्वर्धादौ तिक्वतः आसुदासः । धनिकः पतिकः ।

ड अ कर्तर कत् अभलेऽपि टिलोपः। अन्तगः दूरगः। उच् अ समासानः तिद्वतः अनोदातः। दिवाः पञ्चषाः। उट् अ पूरणादार्घे तिहतः स्तियां छीप्। एकादगः द्वादगः। उग् अ परिमाणार्धे तिहतः हिहा । लेंगं चात्वांरियम् । उतमच् अतम बह्रनां मध्ये एकोत्कर्षे तिद्वतः आद्दानः । कतमः । िकतरः।

खतर अतर द्वयोमध्ये एकोत्कर्षे तिद्वतः अनोदासः। उति अति पूरणार्थे तिद्वतः वद्धवचनान्तः। कति यति तित । **उर** अर गीनार्थे कत्तरि कत्। आखरः।

उवतुप् अवत् कर्ने घे कत् अनुदात्तः स्तियां डीप् । भवान् । **डाच्** त्रा त्रमूततद्वावादौ तद्वितः अन्तोदात्तः अव्ययः। पट-पटाकरोति वीजाकरोति।

उप् का स्तीपत्ययः अतुदात्तः । सीमा सीमे सीमाः । डामच् जामच-पितव्यर्धे तिद्वतः अन्तोदासः । पितामसः मातामहः ।

डिनि इन् स्तोमेऽचे तिद्वतः । पञ्चदशी (पचः) स्त्रि'शी (मासः) जिमच् इम भवाधे तिह्नतः अन्तोदासः । आदिमः । डु उ कर्तरि कत्। विभुः प्रभुः। खुषच् उप सुखाये तिहतः अन्तोदात्तः । सुत्रपः। **डुम् सुन् डम्स्** कर्तरि कत् आद्युदात्तः अभलेऽिष टिलोपः । प्रनातीति प्रमान् प्रसः ।

खुलच् उत भावधे तद्वितः अन्तादासः । मात्रतः। इम्तुप मत् चतर्थ्यां तिक्वतः स्तियां छोप् अवदात्तः । कत्तकानः । त त मत्वर्धे तिक्वतः । मन्तः कनः ।

खा(त्) य टष्टसामार्थे तांद्रतः तिन्त्वे स्वरितः । वामदेखम् । द्धारम् य माध्वादार्थे वेदे तदितः आदिष्टदिः। पाय्यः नादाः। जुलच् वल मलर्थे तिहतः जन्तेदामः । नहनः । द्वं न् यु-अक-आसीयसाबित आद्युदात्तः । विगकः लि फकः ह

ढ ढ-एय साध्वर्षे तिद्वतः न दित् । समेवः । णिलेवः । ढक् ढ-एय अपत्यादार्थे तिझ्तः हिंद्वः खन्नोदाभः स्वियां

ङोप्। भाईयः गाङ्गेयः बादनेयः। नादेयः। ढकञ ढ−एयक अपस्यादार्थे ति∉तः हकिः यादादानः स्तियां ङीप् । नाष्ट्रक्लेयकः । िलाप्। माल्यः। ढञ् द्व-एय अपलादार्थे तिद्वतः हिद्धः चागुदानः क्तिहा ढिनुक् ढिन्-एयन् मोक्ताध्येतरि वक्तले विज्ञतः एकिः अनोदात्तः। कागनेविनः। द्रुक् द्रु-एर-अपत्यार्थे तिहतः एहिः अमोदासः । गीधेरः

ण् अ कतेरि अन् ग्रज्ञाटि । ज्यानः याहः दायः । णच् अभावे कत् वृद्धादि स्तीलम् तदलात् सार्थे अञ् ञाद्युदासः जीप्। व्यानकोशी व्यानिकामी।

णसुल् अस् भावे कत् वृद्ध्यादि अव्ययः । कारंकारम् । अध्यसानामाद्युटासः । विकीधीचकीर्धम् । [(पर्युसंधः) णस् अ समूहार्थे तिहतः वृद्धिः सिन्यात् न मत्यम् । पार्श्वम् णिङ् द पुच्कादितः धालंगप्रसायः यासनेपदम् । अत्-पुच्चयते संचीवरयते। (कारयति भाष्य^{ति}।

गि।च् इ प्रेरणे धात्वंगप्रत्ययः वृद्ध्यादि ससदायानीटानः। णिनि इन् कर्तरि कत् छन्नादि । याकी स्थायी पायी । ण्या य अपत्यादार्थे तिहतः वृद्धिः । दैस्यः सांकाध्यः । एछत् य कम्मभावयोः कत् बुद्ध्यादि स्वरितः। कार्याम्

हास्यम् वाच्यम् । जनित् कलम् । वान्धं भीग्यम् । ण्युट् यु-अन कर्नेरि कत् वृद्ध्यादि स्त्रियां कीप्। गायनः। खि वि-तस्य नीयः कर्तरि खत् वृद्ध्यादि । श्रम्भाक् । ण्विन् वि-तस्य कोपः कर्तरि कत् व्यादा्दासः वृद्धप्रादि ।

श्वेतवाही उक्षणामी अवयाजी। खु च् व अक पर्यायादाचे भावे कत् वृद्गादि मसदायानीदासः स्तियास् । भवत आसिका।

प्युल् वुजक रोगाच्यायां भावे कत् वृद्ध्यादि श्रम्थस्थानामाः द्युदात्तः स्तियाम् । प्रवाहिका विचर्चिका ।